

[Haunstrup Clemmensen.]

fundet frem til på en forsvarlig måde i det lovforslag, der her behandles.

Det konservative folkeparti er stadig af den opfattelse, at man skal fastholde den vedtagne ordning om indkomstbeskatning under bobehandling. Vi er ligeledes fortsat af den opfattelse, at det er naturligt, at der sker beskatning, hvor boet sælger aktiver. På den anden side tror jeg, det fra alle sider må erkendes — jeg forstod også, at den socialdemokratiske ordfører havde forståelse herfor — at der i de tilfælde, hvor aktiverne ikke sælges, men i kraft af arveudlæg går videre, for at den pågældende virksomhed kan fortsætte sin hidtidige aktivitet, vil blive tale om likviditetsmæssigt overordentlig byrdefulde forhold, der i vanskelige situationer kan udgøre en risiko for virksomhedens fortsatte eksistens og derved naturligvis også for de i virksomheden beskæftigede. Vi mener, det må være naturligt at tage denne situation op til fornyet behandling, således som det her er foreslået.

Vi mener, at det sagkyndige udvalg, hvor mange forskellige former for ekspertise har været repræsenteret, har gjort et udmærket arbejde på dette i øvrigt vanskelige lovgivningsområde, og at den omstændighed, at man har foreslået, at de regler, der tidligere kun gjaldt for ægtefællen, nu i princippet også kan gælde for andre, der får arveudlæg, er den rigtige udgangsposition for vurderingen af de problemer, der her skal løses. Vi mener derfor at kunne tilslutte os princippet. Vi erkender, at når vi tilslutter os dette princip, betyder det naturligvis, at hvis det pågældende aktiv på et senere tidspunkt sælges — på et tidspunkt, der forhåbentlig er valgt også ud fra hensynet til likviditetsmæssige forhold og forhold, som den pågældende ejer selv har mulighed for at gribe ind over for — vil skattebetalingen være mere overkommelig og realisationen ske likviditetsmæssigt mindre belastende.

Vi kan derfor tilslutte os det princip, der her er kommet til udtryk.

Heraf følger også, at den nye ejer ikke kan begynde forfra med afskrivningen af de pågældende aktiver, men må fortsætte i det niveau, det pågældende aktiv allerede er nedskrevet til. Også af denne grund må man vel sige, at de fiskale konsekvenser af lov-

forslaget ikke bliver alt for byrdefulde set fra statskassens synspunkt.

Vi erkender naturligvis, at der for den arving, der får det pågældende aktiv udlagt, i virkeligheden er en slags skattegæld indbygget, og at der derfor må tages hensyn til dette på den skitserede måde, med enten 25 eller 30 pct., som et passiv. Også denne ordning kan vi i princippet tiltræde.

Vi har altså megen sympati for dette lovforslag. Vi finder, at det giver en rimelig afbalancering af de delvis modgående hensyn, der er at tage.

Også de andre bestemmelser, der er indeholdt i lovforslaget, finder vi rimelige og velbegrundede. Vi finder det naturligt, at der gennemføres skattefrihed for småboer; vi finder det naturligt, at der sker en ensartet beskatning, hvad enten det er offentligt eller privat skiftede boer. Vi tror, at der også på dette område er tale om en forbedring, som vi kan tiltræde.

Men når dette er sagt, vil jeg gerne sige, at der under alle omstændigheder er tale om et meget indviklet lovgivningsarbejde. Vi giver tilslutning til principperne, men erkender, at det i højeste grad må være nødvendigt og naturligt med et grundigt og sagligt og fordomsfrit udvalgsarbejde. Også til dette udvalgsarbejde tilsiger vi vor medvirken.

Så må jeg måske have lov til at slutte med at sige, at selv om man i udvalget vil gøre sig alle bestræbelser for om muligt at gøre reglerne lidt mere enkle, tror jeg, vi stadig må erkende — ikke mindst på dette område — at der i Danmark fortsat i allerhøjeste grad vil være brug for både indsigtfulde advokater og revisorer til at vejlede den enkelte borger om den slags problemer.

Per Federspiel: Med dette lovforslag er det hensigten at råde bod på en af de alvorligste skavanker i kildeskatteloven. Ifølge den nugældende tekst, der findes i lovebekendtgørelsen af 28. juni 1968, ville virkningen for dødsboer være den, at et uoverskueligt antal virksomheder ikke ville kunne overtages af arvingerne ved indehaverens død. Beskatningen af tidligere foretagne afskrivninger og af konjunkturbestemte og dermed ganske fiktive værdistigninger ville